

Както по рано, когато бѣхъ здрава, азъ се приготвихъ, закусихъ и влѣзохъ въ превързочната, кждето моитѣ другарки вече превързваха ония отъ болнитѣ, които имаха нужда. Тѣ останаха очудени като ме видѣха да се залавямъ за работа.

— Миличка, остави, остави, ние и безъ тебъ ще сколасаме — усмихнато ми заговори сестра Невѣна и дръпна отъ ржцетѣ ми бѣлитѣ бинтове, а Лола се помъжчи да ме изведе вънъ отъ превързочната.

— Остави ме да работя, азъ съмъ напълно здрава — казахъ и се заловихъ да превързвамъ единъ здравъ като камъкъ артилеристъ, обаче, съ парализирана дѣсна ржка.

Цѣлъ день работихъ. Весела съмъ, че пакъ се възвърна здравето ми и пакъ ще мога да помагамъ на страдащитѣ войници.

А дали това не сж предсмъртнитѣ усилия на надаренитѣ съ воля души?

25 октомврий.

Лѣкаритѣ сж въ почуди отъ моето внезапно оздравяване. На тѣхнитѣ възгласи отговарямъ съ мълчание и работа. И ето, както по-рано почнахъ да приготвлявамъ масажната за масажи, или пѣкъ подъ мой надзоръ се пълнѣха малки и голѣми вани за електрически бани, въ които се потапяха парализирани или атрофирани отъ ранявания и операции ржце и крака.

Машината за фарадически токъ плющи и изпуска искри, а между нейнитѣ електроди се присвиватъ, слабитѣ треперящи тѣла на нещастницитѣ. Тукъ убиватъ рефлексивнитѣ и несъзнателни движения, убиватъ извѣнмѣрната чувствителностъ и искатъ да подчинятъ разкжсани тѣ и развинтени нерви на волята. Треперящитѣ като листитѣ на трапетликата глави, ржце и крака, или самосвиващитѣ се мускули по лицата, които отъ приятни, мили, изведнажъ се превръщатъ на маски — маскитѣ не жестокостъта на безгласния смѣхъ и смъртния ужасъ.

Фученето на електрическата инсталация ме приспива съ своята специфична пѣсенъ. Тукъ вече нѣма викътъ на умирающитѣ, а само силното желание да се изправятъ и поне отъ малко по-малко да служатъ повредени-